ZÁKLADNÍ ŠKOLA VÍTĚJEVES

PROJEKT

KDO NIC NEDĚLÁ, NIC NEPOKAZÍ

Chytrý, Hloupý a Lojza

DIVADELNÍ HRA PRO LOUTKOVÉ DIVADLO

©

2010

Tento projekt je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost.

esf evropský sociální fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Chytrý, Hloupý a Lojza:

Loutková pohádka z venkovského prostředí, určena dětem I. a II. stupně základní školy.

Autor: Jaromír Mikeš

Rok vydání: 2010

Objednatel: Základní škola Vítějeves

Napsáno a nastudováno v rámci projektu „Kdo nic nedělá, nic nepokazí“.

úvodní scéna v chalupě

Obsazení – loutky :

1. vypravěč
2. Lojza
3. táta
4. máma
5. děda Chytrej
6. děda Hloupej
7. loupežník
8. bába Moravcová
9. Markétka

Lojza

táta

máma

děda C*hytrej*

děda Hloupej

loupežník

bába Moravcová

Markétka

1. OBRAZ – scéna v chalupě

na scéně: táta, Lojza, máma

v chalupě: kulisa venkovské domácnosti, stůl, židle…

OPONA ZAVŘENA !!!

GONG !!!

PODMALOVÁNÍ HUDBOU!!!

(vypravěč):

Myslete si, že mám 70 kapes a v každé jednu pohádku. Z kolikáté kapsy pohádku chcete, abych povídal? Třebas z desáté?
Tedy z desáté je pohádka taková: ….
Byl jeden král, ten měl na peci vál, na tom vále kocoura a ten myšku vyšťourá.
Poslouchejte, pohádka bude dlouhá…

HUDBA STOP!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(vypravěč):

Byl taky jeden táta a měl syna Lojzu. Hoch jako proutek, pomalu dorůstal, a tak si táta umínil, že ho pošle do světa na zkušenou, no a přitom, kdyby se tam nějaká šikovná krasavice našla…? Je tam plno cestiček, snad ho jedna dovede, kudy chodívá zlaté štěstí. Kdopak ví… Povolal ho k sobě a řekl mu:

(táta): (smutně)

Koukni Lojzíku, víš dobře, že zralé ovoce opadává, aby udělalo místo jinému. Moje hlava už taky pomalu dozrává a snad už brzy na ni slunko svítit nebude. Kosti mi už vržou jako varhany v kostele, brejle už mám aspoň 10 dioptrií, místo zubů protézu, umělý kloub, na zádech Kosmodisk… a než mě jednou pochováš, přece bych rád ještě viděl svou budoucí dceru, tvou manželku.

Dám ti radu: Žádnýmu chlapovi není dobře samotnýmu. Se ženskýma to stojí za starou bačkoru a bez ženský za dvě. Zkrátka ožeň se, najdi si nějaké šikovné děvče a to ostatní se uvidí. Že jo maminko?

(mamka): (plačtivě)

Já jsem to vždycky říkala, že hm hm hm hm …hůů

(táta): (se smíchem)

Ježišmarja, ona už zase brečí. To je tak vždycky…

(Lojza):

No, já bych táto rád, rád bych ti byl po vůli, ale tu nevěstu jaksi žádnou neznám. Tady vedle sousedovic Veronika je tlustá, vařit neumí a 7. třídu opakovala 2x, takže to by jaksi nešlo. Na konci vesnice pak bydlí ještě Horáčkovi a ti mají Kristýnu, ale ta je zase moc chytrá a vykutálená. Školu vyšla s vyznamenáním, ta by mě zase moc cepovala a dirigovala. Tu nechci! Kromě jiného má křivé nohy a tlustý brejle.

(táta):

Podívej, u nás na dědině toho asi moc netrhneš. Takže běž do světa a uvidíš. Cestou se mrkni do ložnice ke mně do nočního stolku. Mám tam poslední číslo magazínu Playboy. To máš místo buchet na cestu, stejně už došly. No a teď už běž.

(máma): (plačtivě)

Provázej tě štěstí synáčku… bů bůů…

(táta):

No vždyť to říkám, už zase brečí. Ty ženský jsou všechny stejný.

(Lojza): (zvesela)

Tak se tady mějte a občas si na mě vzpomeňte. Sbohem!

(oba rodiče):

Sbohem!

(vypravěč):

Lojza se tedy rozloučil a šel do světa pro zkušenosti a snad i pro nevěstu. Kdo ví.

GONG!!!

konec 1. scény- zavírání opony

Následuje výměna kulis, loutek, hraje hudba…

2.OBRAZ – scéna v lese

na scéně: Lojza, děda Chytrej

v lese: kulisa lesa

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(vypravěč):

Byl veselý den, všechno pěkně kvetlo. A to věřím nohy běží, ani se jim nechce zastavit. Už je daleko ta naše vesnička, jako by ji jakživa nebylo. Kam se jen poděla? Ale Lojzík jde, kopečky přelezl, dolíčky přeběhl, až přišel do jednoho velikého lesa, snad nemá ani konce. To je stromů, to je stromů. Kdy to jen všechno vyrostlo? Všude zelený mech, jako když ustele pod nohy a kytiček, že to svět neviděl. Lesem se začala trousit tma a Lojzu pomalu chytal stesk. Najednou se ohlídne a kde se vzal, stojí u něho dědek, bradu měl jako mlíko. Prý:

(dědek): (zvědavě)

Kampak panáčku, že se ptám?

(Lojza): (chlubivě)

Já? Do světa na zkušenou a tak trošku za holkama.

(dědek):

Za holkama? To je zbytečná cesta, nejlepší holky jsou vždycky doma. Známá věc.

(Lojza): (podezíravě)

Poslechni dědo, ty seš mně nějakej chytrej a zkušenej!

(děda): (chlubivě)

To vím, ne? Taky se tak jmenuju „ Chytrej“.

(Lojza):

A kterejpak chytrej ty seš?

(Děda):

Mě neznáš?

(Lojza):

Ne!

(chytrej):

Nečetl jsi tu pohádku – Dlouhej, Širokej a Krátkozrakej?

(Lojza):

Snad Bystrozrakej, ne?

(děda):

Ne, Krátkozrakej. Oni se tenkrát spletli.

(Lojza):

Spletli? No to je jedno. To mně předčítali, když jsem byl takhle malinkej

(děda):

No vidíš, tak to byli moji bráškové – Dlouhej, Širokej a Krátkozrakej. *(chlubivě)* **Mě, toho chytrýho, tenkrát zapomněli doma. O tom se už pak nepsalo.**

(Lojza):

Teda, když ty seš takovej chytrej ... tak hádej rychle bez přemýšlení! 6 a 7 je 14, nebo 6 a 7 jsou 14?

(děda):

6 a 7 je 13!

(Lojza):

Dobře. A kdo teda napsal pohádku O Popelce?

(děda):

To je lehký, to ví každej. Přece Božena Němcová, ta tenkrát chodila k nám domů opisovat. A kdyby ses náhodou chtěl zeptat na Smolíčka pacholíčka, tak to taky vím. To je totiž můj bratránek.

(Lojza): (udiveně)

Šmarja, kolik vás ještě je?

(děda):

To bys neuhádl, jsme taková jedna velká pohádková rodina.

(Lojza): (rázně)

Heleď se ty pane Chytrej, když seš teda tak moc chytrej, řekni mně, kde dnes v noci teda budu spát? Tmu už máme skoro na krku.

(děda):

Když mě vezmeš s sebou do světa, budu ti radit. No a když se koukneš za sebe, tak 5 minut cesty lesem a dojdem do hospody U Hrbatý báby. Tam přespíme.

(Lojza): (konstatuje)

Já ale nemám moc peněz…

(děda): (klidně)

Žádný strachy, něco vymyslím. Odčehopak jsem pan Chytrej, ne?

(Lojza): (odevzdaně)

No, když myslíš, tak jdeme…

GONG!!!

konec 2. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, hraje hudba…

3. OBRAZ – scéna v hospodě

na scéně: Lojza, bába Moravcová, děda Chytrej

v hospodě: kulisa hospody, stolek, židle…

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(v hospodě)

(Lojza): (zvesela)

Zdravíčko babi!

(bába): (rázně)

Pro tebe cizince nejsem žádná babi. Když tak paní Moravcová, rozumíme?

(Lojza): (smířlivě)

No tak pardon, babi Moravcová.

(bába): (nahněvaná)

Vy jste snad hluchej. Řekla jsem paní Moravcová, pro vás Paní!

(Lojza): (opět smířlivě)

Dobře paní, a co nocleh, byl by? A něco k zakousnutí?

(bába): (zvědavě)

A co penízky panáčku, máte? Třeba dolary nebo eura?

(děda Chytrej): (chytře)

Poslyšte paní Moravcová, vy prý jste široko daleko vyhlášená hádankářka.

(bába): (dotčeně)

No to jsem a co jako?

(děda Ch.): (vykutáleně)

Měl bych pro vás nabídku. Když vás přehádám, večeři a nocleh máme zadarmo. Souhlasíte?

(bába):

He he hé… (zamyšleně) **no dobře. A když ne, tak si to oba pěkně odpracujete. Na dvoře je plno dříví, je potřeba ho nasekat. V kuchyni je taky spousta neumytého nádobí a ve sklepě? Pché! To se pěkně namakáte. Začínám - co je to? Je to ve zdi a svítí to, he?**

(děda Ch.):

Pchá, to je lehké, to zná každej. To je hřebík Ohnivák.

(bába): (udiveně)

Jak to víte?

(děda): (dotčeně)

To ví každej v první třídě. A teď já! Proč nemůžou chodit lidi hlavou obráceně?

(bába):

Obráceně? To je lehký. Protože jim nerostou nohy na hlavě…

(děda): (se smíchem)

Špatně!

(bába): (nahněvaně)

Tak teda proč?

(děda):

Protože by holohlaví dostali v zatáčce smyk!

(bába): (naštvaně)

To já už s vámi dál nehraju…

(Lojza):

Tak, co bychom si tak dali k večeři dobrého?
(se smíchem) **Nějakou vypečenou kachničku nebo grilovaná kuřátka? Nebo snad maso Žužu a brambory ala Pompadúr?**

(bába): (naštvaně)

Nic! Smažená vejca dostanete! Tak těžká hádanka to zase nebyla. A ustlat si můžete v podkroví. Hlavní pokoj je stejně obsazenej, víte?

(Lojza):

Poslyšte! V podkroví přespat můžeme, ale ta vajíčka prosím čerstvá. Ne nějaký záprdky.

(Bába): (dotčeně)

No dovolte? My jsme solidní firma a ne žádná krčma nebo stodola na spadnutí, rozumíte? A jídlo hned přinesu!
A vůbec, odkud jdete a co je nového ve světě? *(už smířlivě)* **Povídejte, ať se něco dozvím.**

(Lojza):

My jsme teprve krátce na cestě. Já jdu na zkušenou do světa a tak trošku za holkama, víte? Pro nevěstu…

(bába):

Za holkama? To je zbytečná cesta, nejlepší holky jsou vždycky doma. Známá věc. Je lepší sedět doma na zadku, já jsem tady taky pořád na hospodě a na zadku…

(Lojza): *(se smíchem)*

Všiml jsem si, že ho máte takovej pěkně trošku usedlej…

(bába): *(dotčeně)*

No dovolte? Na to, že jste vašnosto tak mladej, tak jste pěkně voraženej, *(koketně)* **vy šotku jeden!**
(rázně) **Ráno vás vzbudím!**

GONG!!!

konec 3. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, hraje hudba…

4.OBRAZ – scéna v lese (krátká scéna)

na scéně: Lojza, děda Chytrej, děda Hloupej, loupežník

v lese: kulisa lesa

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(v lese)

(vypravěč):

Noc proběhla klidně, bába všechny vzbudila jak slíbila, a tak mohli vyrazit dál na cestu. Šli zase tím velikým lesem a tím lesem šli pořád, až se jim cesta dočista ztratila. A když tak v houští a mezi skalím a bažinami na chvíli zastavili, aby spočinuli, uslyšeli za sebou někoho volat:

(Hloupej): (volá)

Héj počkejte, vemte mě sebou. Vezmete-li mě do služby, nebudete litovat.

(Lojza):

A vy jste kdo?

(děda Ch.): (klidně)

To je v pohodě, to je můj bratr.

(Lojza): (udiveně)

To je váš bratr? No já zapomněl, vy jste přece taková jedna velká pohádková rodina. Co? Tak pojďte, jeden vandrovník navíc nemůže škodit. A vy jste z těch bratrů vlastně kterej?

(Hloupej):

Hloupej přece!

(Lojza):

Já myslel jméno, víte?

(Hloupej):

Já se tak jmenuju – Hloupej!

(Lojza): (udiveně)

Šmankote, to nám tak ještě scházelo brát s sebou někoho tak hloupého. To teda nevím.

(děda Ch.): (klidně)

Poslyš Lojzo, i hloupej se nám může cestou hodit. Být občas hloupý může být výhodou.

(Lojza):

Když to říkáš ty, pane Chytrej, tak to snad může být i pravda.

(vypravěč):

A tak byli tři. Jak tak jdou křížem krážem tím lesem dál, zčistajasna se ozvalo:

(loupežník vyskočí z křoví a zvolá):

(loupežník):

Ruky hore, gatě dole, prachy sem! A beru jenom v hotovosti. Žádný platební karty!!! Jsem strašný mordýř vrahoun a loupežník Drupi. Lidé mi zde v okolí říkají Krvavá pazoura. A prachy hned sem!!!

(děda Chytrej): (klidně)

Ale pane Krvavá pazouro, my peníze bohužel nemáme. Třeba by byla možná dohoda…

(loupežník): (vztekle)

Jaká dohoda? Žádná dohoda! Stejně vás tak jako tak zamorduju. Nejprve si vás ale trochu prohledám. A ruce pěkně nahoře! Jinak promluví má bambitka Krvochamtivka!
(prohledává všechny)

(loupežník): (zklamaně)

No opravdu. Nemáte ani vindru, ani halíř. Z čehopak žijete? To jsou dneska lidi, jdou do světa a bez kapitálu…
No nic, půjdete se mnou do mé jeskyně, ještě se uvidí, třeba se mi budete hodit. Třeba vás prodám jako otroky. *(vztekle)* **Tak hybaj!**

GONG !!

konec 4. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, hraje hudba…

5. OBRAZ – scéna v jeskyni

na scéně: Lojza, děda Chytrej, děda Hloupej, loupežník, Markétka

v jeskyni: kulisa jeskyně

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(v jeskyni)

(vypravěč):

Po chvíli cesty se všichni ocitli v loupežníkově jeskyni. Kupodivu zde vládl pořádek a čistota.

(loupežník): (rozmrzele)

Moc se tu nerozhlížejte a támhle se posaďte do kouta! To víte jako v žurnálu Módes róbes to zde nemám. Ale mám na všechno pomocnici. Uloupil jsem ji na jedné loupežnické misi v Afganistánu. Uklízí mi tady a vařit taky umí. Akorát vysavač tu není kam zapnout. Elektriku plánuju příští rok a novou koupelnu taky.
(zavolá) **Markéto, večeři! Pojď se panstvu ukázat, ať vidí, jakou mám hospodyni!**

(vypravěč):

Vyšla děvčica hezká, šumná, ale smutná. Lojza jen vzdechl…

(Lojza): (nadšeně)

Jééé …

(vypravěč):

Hned se mu zalíbila, ale nějaká povědomá se mu zdála. Jen ne a ne si vzpomenout, kdepak ji už viděl…
Když pak loupežník povečeřel, prohlásil:

(loupežník): (spokojeně)

No, dobré to bylo a teď všichni na kutě a spát! *(rezolutně)* **Vy jíst nemusíte, stejně nemáte čím zaplatit a zadarmo nikoho živit nebudu. A v noci žádné vylomeniny. Mám lehký spánek, všechno vidím a všechno slyším. Tak pozor!**

(vypravěč):

Jen to dořekl, usnul hlubokým loupežnickým spánkem …
(loupežník chrápe - Chrr fíí. Chr fí…..)

(Lojza): (tiše)

Co podnikneme?

(děda Ch.): (tiše)

Neboj se, ráno moudřejší večera. Já už v noci něco vymyslím. Ale mezi námi, Lojzo, tobě se ta Markétka líbí, že jo?

(Lojza): (stydí se)

Nó, líbí, co bych zapíral. Jen mi připadá nějaká povědomá, jako kdybych ji už odněkud znal. No, půjdeme spát, trochu si zdřímneme, ne? Tak dobrou noc.

(vypravěč):

A všichni usnuli.

. . .

Ráno byl první na nohou děda Chytrej a hned na loupežníka:

(děda Ch.): (zvesela)

Pane Krvavá pazouro! Vstávat! Ranní ptáče, dál doskáče!

(loupežník): *(rozespale)*

Co mě budíš? U nás je zvykem vstávat až na oběd. Dneska máme volno. Má svátek svatý Lotrando – patron loupežníků, a proto se dneska nemorduje. A Markéta nemá ani oběd hotovej. Vás se teda oběd samosebou netýká. Vy jste mi nevydělali ani fenik.

(děda Ch.): *(rázně)*

A ani nevyděláme!

(loupežník): *(už probuzeně)*

A jak pak tak?

(děda Ch.):

My jsme vám totiž neřekli, že jsme vlastně vaše konkurence. Vyloupili jsme královskou pokladnu, víte? Cestou jsme ji zakopali, aby se nám lépe prchalo.

(Lojza): *(pochopí a doplňuje)*

No jistě. A pronásleduje nás celá královská garda. Na naše hlavy je vypsána tučná odměna, víte?

(loupežník): *(rozzlobeně)*

Nepovídejte, a že jsem nic neslyšel? A že jste mi to neřekli včera?

(Lojza): *(se smíchem)*

Neptal jste se!

(loupežník): *(naštvaně)*

Neptal, neptal…
Co mi tady vlastně strašíte? Když tak nad tím přemýšlím, tak vy mi sem přivedete celou tu slavnou gardu! A jestli mají psy, tak přímo do jeskyně! Vždyť vy mi zlikvidujete celou mou loupežnickou živnost. Bude nejlepší, když odtud co nejdřív zmizíte! 10 let mě nikdo nevyčenichal a teď tohle!

(Lojza):

Tak to bychom neradi, pane Pazouro.

(loupežník): (rozmrzele)

Jakýpak neradi. Mazejte odtud, než vás zamorduju vlastnoručně sám!

(děda Ch.): (vychytrale)

Ještě bych tu měl, než odejdeme, jeden návrh.

(loupežník):

A to jako co?

(děda Ch.):

Mohli bychom udělat takový obchůdek – čenž, víte? Takovou výměnu, rozumíte?
My si vezmeme Markétu a necháme vám tu kolegu jako záruku. Je to chlap a jako loupežník se vám může hodit. Mordovat umí,
a navíc na jeho hlavu je vypsaná tučná odměna. A když se vám znelíbí, prodáte ho! Plácneme si? Co říkáte?

(loupežník):Ha ha há! (přemýšlí)

A kolik je ta odměna?

(děda Chytrej):

200 zlatých a něco Eura k tomu.

(loupežník): (nadšeně)

Eura? A 200 zlatých? Hm hm…
(špekuluje) **Dobrá tedy. Tak rychle zmizte, než si to rozmyslím! Markéto, sbal se a pakuj se s nimi! Tak šup šup, ať jste pryč! Ještě mě přivedete do maléru. Zatrolená patálie…**

(vypravěč):

Loupežník je nemusel 2x popohánět. Než bys řekl her švec, byli pryč ti tam. Jen hloupého tam nechali. Ten zatím zaměstnával loupežníka, jen co je pravda. A zatím to Lojza s Markétkou a dědou Chytrým rázovali lesem cestou domů. A co se dělo zrovinka v jeskyni? Tak poslouchejte.

(v jeskyni zůstává jen loupežník a děda Hloupej)

(loupežník): (zhurta)

Tak co ty? Budeš tu jen tak posedávat, nebo co? Nadarmo tě živit nebudu! Jakpak ty se vlastně jmenuješ?

(děda Hloupej): (přihlouple)

Hloupej!

(loupežník):

Hloupej??
To je ale hloupý jméno. A co umíš? Umíš vařit?

(Hloupej):

Ne- e.

(loupežník):

A uklízet?

(Hloupej):

Ne-e.

(loupežník):

Hele, víš vůbec, co je to smeták a lopatka?

(Hloupej):

Ne-e.

(loupežník): (naštvaně)

Himl hergot, tak to byl zase obchod. To jsem to zase pěkně vymňoukl. To jsem zase jednou nalít…
Koukám, s tebou toho moc nevytrhnu, co? Seber se a běž alespoň naštípat trochu dříví! To snad zvládneš, ne?

(Hloupej): (přihlouple)

Do ložnice?

(loupežník): (vztekle)

Ne! Do špajzky ty Emane!

(Hloupej):

S octem a cibulí?

(loupežník):

Na co ocet?

(Hloupej):

Na dříví přece. A cibuli na lopatku.

(loupežník):

Co to zase meleš?

(Hloupej):

Tak mám jít do sklepa pro tu lopatku nebo ne?

(loupežník): (naštvaně)

Tady se asi bude brzo střílet. Tady se asi bude brzo mordovat! Já přece o žádným sklepě nemluvil, ty motáku! Ještě chvilku a zaškrtím tě nebo zamorduju na to šup!
Tebe mi poslali asi za trest. S tebou si teda asi ještě užiju.

(vypravěč):

A nespletl se. S panem Hloupým byla opravdu těžká domluva. Všechno domotal. A pokud jsem se doslechl, loupežník Krvavá pazoura si s ním užívá ještě teď, jen co je pravda. A pokud ještě není v blázinci, tak asi brzo bude. Co myslíte?
A co se dělo s Lojzou, Markétkou a dědou Chytrým? Poslouchejte dál.

GONG!!!

konec 5. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, hraje hudba…

6.OBRAZ – scéna v lese

na scéně: Lojza, Markétka, děda Chytrej

v lese: kulisa lesa

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(v lese)

(Lojza): (zvědavě)

Ty, poslyš Markétko, neviděli jsme se už někdy?

(Markéta): (se smíchem)

To víš, že viděli. Přece jsem bydlela s rodiči kousek od vás. Řezníčkovi. Nevzpomínáš si? Já jsem tě hned poznala. Pak jsme se odstěhovali vedle do Lhoty.

(Lojza): (překvapeně)

Já jsem si hned říkal, že jsem tě už někde viděl, ale to musí být pěkně dlouho.
To si byla tákhle *(ukazuje)* **malá holka. Ale teď, jak tak koukám, jsi se pěkně vytvarovala do krásy…**

(Markéta):

Nepovídej, ty lichotníku…

(Lojza):

Poslyšte pane Chytrej, kampak to vůbec jdeme?

(děda Ch.): (sděluje)

No cestou domů přece! Myslím, že už máš vystaráno Lojzíku! Nebo snad ne?

(Lojza): (udiveně)

Jakpaktak domů? A jak vystaráno?

(děda Chytrej): (zvesela)

Hned na začátku jsem ti říkal, že nejlepší holky jsou vždycky doma. I hrbatá bába ti to přece říkala. A jak tak na vás koukám, myslím že jste si oba padli náramně do oka.
Co říkáš Markéto? Není Lojzík chlap, jak se patří?

(Markéta): (také zvesela)

Což o to…, docela ujde. Vlasy jak čert, postavu jak Fryštenský, do všeho hr- hr, hm - by se vidělo.

(děda Chytrej): (spokojeně)

Já myslím, že vám to bude oběma docela slušet.
Koneckonců tady na rozcestí se rozdělíme. Vy se dáte pěkně domů a já půjdu jinou cestičkou… Vy dva mě už potřebovat nebudete…

(Lojza): (překvapeně)

No počkejte, to mně přece nemůžete udělat, chtěl bych vás alespoň pozvat na buchty. Máma dobře peče…

(děda Chytrej): (klidně)

Žádný strach, já se teď musím vrátit pro bratříčka Hloupého k loupežníkovi. Beze mě by se z té jeskyně asi nedostal. My to máme totiž domluveno. Děláme to vždycky tak, když je potřeba pomoct a nebo potrestat. Vždycky se přitom náramně bavíme. Svět je krásnej a legrační, to byste nevěřili.
Takže já už běžím. *(se smíchem)* **A na ty buchty se určitě zastavím, nemějte starost, holoubci…**

GONG!!!

konec 6. scény- zatažení opony

Následuje výměna kulis, hraje hudba…

7.OBRAZ – scéna doma v chalupě

na scéně: Lojza, Markétka, táta, máma

v chalupě: kulisa venkovské domácnosti, stůl, židle…

GONG!!!

OTEVÍRÁNÍ OPONY!!!

(doma)

(vypravěč):

Děda Chytrej se tedy rozloučil a spěchal zpátky za bratrem do jeskyně. Lojzík a Markéta pomalu směřovali k domovu. Netrvalo dlouho, pár cestiček, pár potůčků, slunko jim na tu cestu pěkně svítilo a najednou stojí před domem.

(táta): (překvapeně)

Propáníčka, mámo koukni! Lojza je zpátky. A ne sám….
Nevěstu si vede kluk jeden… Ale dlouho v tom světě nepobyl..

(máma): (plačtivě)

Taky je celej po tobě, na všechno hr hr , zrovinka jako ty.
Já jsem to vždycky říkala … bů …. bů *(brečí)*

(táta):

A už zase brečí, to je celá naše máma… *(zvesela)*
Tak pojďte dál přece. A povídejte, co se ve světě děje.
Mámo, nestůj a zadělej na buchty, určitě jim po cestě vytrávilo. A co štamprličku, dáme si? Na přivítanou. Je letošní slečinko, a má říz – pozór!

(vypravěč):

No co vám budu dál povídat. Mamka napekla buchet, táta přinesl letošní slivovičku, jedli, pili… a Markétka? Ta zůstala s Lojzíkem přece!
A pokud mám čerstvé zprávy z hospody U Hrbaté báby, žijí spolu dodnes. Přejme jim to. Snad jim to vydrží.
A co se pana Chytrého a Hloupého týká, tak ti už zase někde po světě vandrují a pomáhají tomu nebo zlobí toho, kdo si to zaslouží.

Tak a jsme na konci pohádky. Vidíte jak nám to uteklo?

GONG!!!

KONEC POHÁDKY- ZATAŽENÍ OPONY!!!

Hudba podmalovává vypravěče.

Závěr:

(vypravěč):

A kdo vám vlastně dnes hrál?

Následuje představování loutek a herců.

scéna v lese

scéna v hospodě

scéna v jeskyni

KONEC ZVONEC